

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.

குறள்

விருந்து

தி.வ.ஆ.-2053 வைகாசி- 10

பொ.ஆ.-2022 மே-24

திங்கள் தோறும் வெளி வரும் சிறுவர் மின்னிதழ்

உலகத் திருக்குறள் இணையக் கல்விக்கழகத்தால் வெளியிடப்படும் இலவச இணைய இதழ்

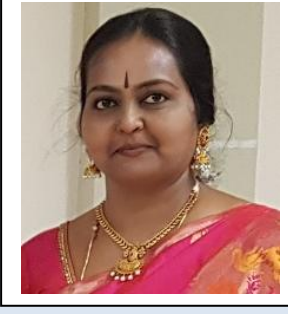

குறளைக் கற்போம் குழந்தைகளே
குன்றெனப் புகழைக் குவிப்போமே
பிஞ்சு வயதினில் கற்றிடும் குறளால்
நெஞ்சில் நன்னெறி விதைப்போமே
சிறுவர்கள் பயிலும் குறள்நெறியால்
பெருமைகள் பலவும் சேர்ப்போமே
வள்ளுவர் தந்த வான்மறையால்
வாழ்வில் சிறப்புடன் உயர்வோமே
நாடும் வீடும் நலம் பெறவே
நாளும் குறளைக் கற்போமே
கசடறக் கற்றுத் தெளிவோமே
கற்றபின் அதன்வழி நிற்போமே
வல்லரசாய் நாட்டை வளர்ப்போமே
வல்லமை பெற்றிட உழைப்போமே

சிறப்பாசிரியர்: முனைவர் முரசு நெடுமாறன் பொறுப்பாசிரியர்: திருமதி.தாமரை சீனிவாச ராவ்

ஆசிரியர்:மறைமலை இலக்குவனார் இணை ஆசிரியர்: தி.ஈழக்கதிர்

வகுப்பறை

--திருமதி தாமரை சீனிவாசராவ்

கம்போடியா-ஆங்கோர் தமிழ்ச் சங்கப் பொருளாளர். புதுச்சேரியில் பல சமூக அமைப்புகளில் பொறுப்பு வகித்துப் பொதுப்பணியாற்றிவருகிறார்.பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகளுடன் இணைந்து தமிழ்ப்பணியாற்றி வருகிறார்.முற்போக்கு எழுத்தாளர்.முன்னணிப் பாவலர். நம் இதழின் பொறுப்பாசிரியர்.

ஆசிரியர்: மாணவர்களே அனைவருக்கும் காலை வணக்கம்.இன்று நாம் எதைப் பற்றி படிக்க போகிறோம் தெரியுமா.

மாணவர்கள்: காலை வணக்கம் ஐயா.எதைப் பற்றி படிக்கப் போகிறோம் ஐயா.எங்களுக்கு ஆர்வமாக உள்ளது,சொல்லுங்கள் ஐயா.

ஆசிரியர்: இன்று நாம் அனைவரும் ஒரு கதை தெரிந்துகொள்வோம்.ஒரு அடர்ந்த காட்டில் பல வனவிலங்குகள்,பறவைகள்,என பல உயிரினங்கள் வாழ்ந்து வந்தன.அவை அனைத்துமே நல்ல நீர் நிலைகளும்,,பச்சைப் பசேலென,செழித்து காணப்பட்ட நிலங்களில் மகிழ்ச்சியாக உண்டும், ஓடியாடித் திரிந்தும்,மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்டன. புலி, சிங்கம், காட்டெருமைகள், கரடி, மான், நரி, யானை, மயில், குயில், கிளி, காகம், செம்போத்து, மைனாஆகிய விலங்குகள்,பறவைகள் கூட்டம்,கூட்டமாக தன் இனத்தோடு சுற்றித் திரிந்தன.துள்ளி விளையாடும்,மீனினங்களை

கவ்வி பிடித்து நாரைக் கூட்டம் உண்டு மகிழ்ந்தது.சூட்டைக் குறைக்க யானைகளும்,எருதுகளும்,வரிக் குதிரைகளும் சேற்றில் புரண்டு,நீரில் குளித்து மகிழ்ந்தன.

மாணவன்:ஐயா, எனக்கு ஒரு ஐயம்.

ஆசிரியர்: என்ன ஐயம்?

மாணவன் : ஐயா விலங்குகள் அனைத்தும் கூட்டமாக உள்ளதே! ஒன்றையொன்று சண்டையிட்டு,அடித்துச் சாப்பிட்டுவிடாதா?

ஆசிரியர்: சரியான கேள்வி கேட்டாயப்பா,சொல்கிறேன் கேள்.ஐந்தறிவு சீவன்கள் தானே தவிர அவை மனிதர்களைப் போல,அளவுக்கதிகமாக எதையும் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை.பசியெடுக்கும் போது மட்டுமே வேட்டையாடும். மற்ற நேரங்களில் அருகருகே இருந்தாலும், ஒன்றையொன்று ஒன்றும் செய்வதில்லை.

மாணவி: அப்போ விலங்குகள் நம்மை விட மேன்மையானது தான் போல, என்றவுடன் மாணவர்கள் அனைவரும் சிரித்தனர்.

ஆசிரியர்: அப்படி இல்லை,எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் சில நேரங்களில் தீய குணங்கள் இருப்பது சாதாரணம் தான் என்றார்.சரி நாம்

கதைக்குள்ளே செல்வோம்.உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்..காட்டுக்கு இராசா யாரு?

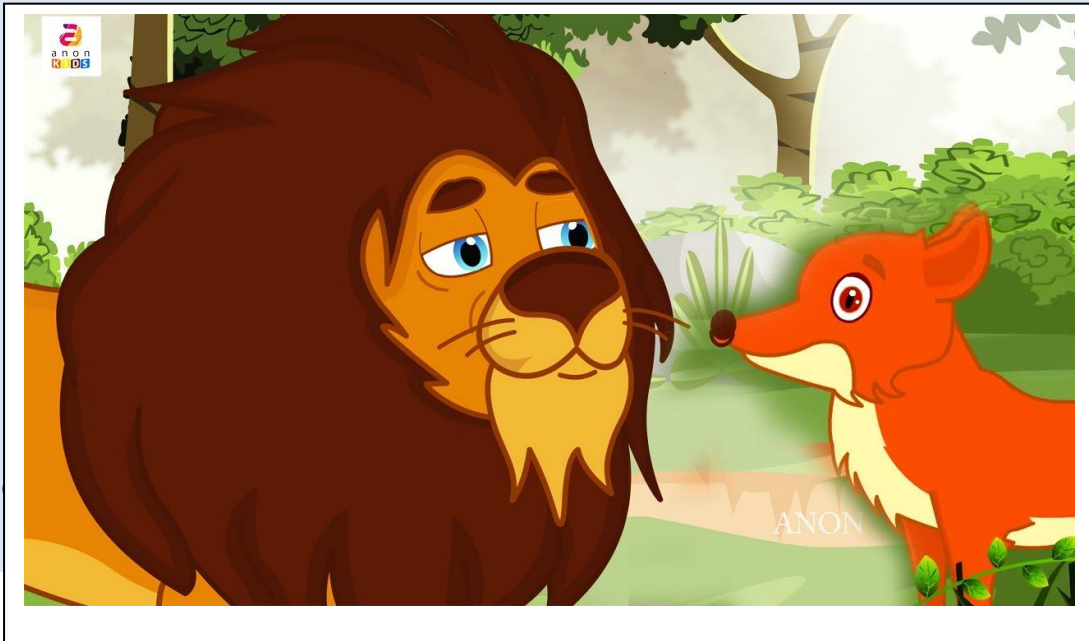
மாணவர் : சிங்கம் (சத்தமாகக் கூறினர்).

ஆசிரியர்:சரியாகச் சொல்லிட்டீங்களே..அந்த சிங்க இராசாவுக்கு மரியாதையாக மற்ற விலங்குகள் எல்லாம் தினமும் வந்து,மரியாதை செஞ்சுட்டு போகுமாம்.அப்படி தினமும் வரும் விலங்குகளை அதிகாரம் பண்ணிக்கிட்டு ஒரு சோம்பல் நரி சுத்தி சுத்தி வந்துதாம்.எப்போதும் சிங்கத்துக் கிட்ட வந்து, சிங்க இராசா,நீங்க எவ்வளவு பெரியவர்.இந்த காட்டையே நீங்க தானே காப்பத்தறீங்க..உங்கள் அடிமை தானே நாங்களெல்லாம்.நான் என்றுமே உங்களுக்கு உண்மையாகவே இருப்பேன்.என்னை எப்போது அழைத்தாலும் உங்களுக்கு ஓடி வந்து பணிவிடை செய்வேன்.எந்தெந்த விலங்கினங்கள்,உங்களுக்கு சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.நான் அவற்றை மிரட்டி,உங்கள் பசியாற்ற வரச் சொல்கிறேன் என்றது.சிங்கமும் முழங்கியவாறு,சரி,சரி என்பது

போல் தலையை அசைத்தது.மகிழ்ச்சியான நரியோ,சிங்கம் தன் பேச்சிற்கு இசைவளித்து தலையை ஆட்டுகிறது என்று எண்ணி,தந்திரமாக மேலும்,மேலும் துதிபாடிக் கொண்டே சென்றது.பிற மிருகங்களிடம் போய்,எல்லோரும் கேட்டுக்குங்க.சிங்க இராசா என்னைத் தான் அவரோட உதவியாளரா வச்சிருக்காரு.நீங்க எல்லாம் இனி என் பேச்சை தான் கேக்கணும்.நான் சொல்கிற படிதான் நடக்கணும்னு கட்டளை இட்டது.புதிதாக இந்த நரியின் செயல்பாட்டைக் கண்டு,மற்ற விலங்குகள் குழப்பமடைந்து,எரிச்சலுற்றது

இவ்வாறாக நாட்கள் செல்லச் செல்ல நரியின் தொல்லை கூடிக் கொண்டே சென்றது.இங்கு வரச் சொன்னார்,அங்கு வரச் சொன்னார் சிங்க இராசா என்று பொய் சொல்லி,தனது தந்திர வார்த்தைகளால் மாயவலை பின்னி தனி இராசாங்கமே நடத்தி வந்தது.பாவமான முயல் போன்ற சிறு விலங்குகள் சென்று,நரிக்கு உணவாக மாட்டிக் கொண்டன.நன்றாகத் தின்று கொழுத்து விட்ட நரியோ,தன்னைப் பாதி சிங்கமாகவே கருதி ஆணவம் மேலோங்கச் சுற்றித் திரிந்தது.இந்தக் காட்டை ஆள்வதற்கு,என்னால் முடியாதா?ஏன் இந்தச் சிங்கம் தான் இராசாவாக இருக்க வேண்டுமா என்று புகழ் போதை தலைக்கேற்றிக் கொண்டு,கண்டதெல்லாம் பேசித் திரிந்தது.

இந்த சமயத்தில்,மற்ற விலங்குகள் மூலம் அனைத்து செய்திகளையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது சிங்கம்.உழைத்துச் சாப்பிடாமல்,ஏமாற்றிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டும், மற்ற விலங்குகளை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கும் நரியின் செயலைக் கண்டு கொதிப்படைந்தது சிங்கம்.அளவிற்கு அதிகமாக நரி வந்து துதி பாடும் போதே சிங்கத்திற்கு அதன் செயலைக் கண்டு ஐயம் ஏற்பட்டது.எனினும் இவ்வளவு துணிச்சலாக பல காரியங்களைச் செய்திருக்கும் என்று எண்ணவில்லை.இதற்கு தக்க பாடத்தைப் புகட்டுகிறேன் என்று சிங்கம் முடிவெடுத்தது.

சிங்கம் ஒரு திட்டம் தீட்டியது.அதற்கேற்றாற் போல,மற்ற விலங்குகளும்,இசைவு செய்து சிங்கத்திற்கு ஒத்துழைத்தது.ஒரு நாள் மானொன்று நரியின் அருகே சென்று,நரியாரே கேள்விப்பட்டீங்களா? பக்கத்துக் காட்டுல,இருக்கிற சிங்கக் கூட்டம்,பல அட்டுழியங்கள செய்யுதாம்.நம்ம சிங்க இராசாவோ உங்கப் பேச்சைக் கேட்டுக்கிட்டு,வேட்டையாடாம சாப்பிட்டு தூங்கிக் கிடக்கிறாரு.என்ன ஆகப் போகுதோ தெரியலயே.பயமா இருக்கு என்று,பதறியவாறு கூறியது.கூட வந்த முயல் குட்டியும்,ஆமா நரியாரே,எங்களை எல்லாம் வேட்டையாடிட்டா,அய்யோ பாவம், நீங்க உணவுக்கு என்ன பண்ணுவீங்க, உங்களையும் அது கொன்னுட்டா என்ன செய்யறது,என்று கேட்டது.

உடனே நரி, யார வந்து கொல்லும்,என்னை யாராலும் கொல்ல முடியாது.நான் சிங்கத்தைப் போல சாப்பிட்டு நல்லா பலம் சேர்த்து வச்சிருக்கேன் என்றது.என்னை யாருன்னு நினைச்சீங்க?எத்தனை சிங்கம் வந்தாலும் துரத்திடுவேன் என்று வீரமாகக் கூறியது.ஆனால் உள்ளூர அச்சம் தொற்றிக் கொண்டது நரிக்கு.உண்மையிலேயே தனக்கு ஏதாவது ஆகிவிடுமா என்று குழம்பியது. சிறு காலடிச் சத்தம் கேட்டாலும்

பதறியடித்துக் கொண்டு ஓடிப் போய்ப் பார்த்தது.பயம் மேலோங்க சிங்க இராசாவைப் போய் பார்க்கலாமானு யோசித்தது.முதலில் பயந்தாலும் நிலைமை என்னவென்று கண்டு வரலாம் என்று தயக்கத்துடன் கிளம்பியது.

மெதுவாக சிங்கக் குகைக்குள் காலடி வைக்கும் போது,சிங்க இராசாவின் முழக்கத்தைக் கேட்டு,ஓட்டம் பிடித்தது.தான் தவறு செய்து விட்டோம் என்று உண்மையை உணரத் தொடங்கியது.யாரங்கே என்று சிங்கம் கேட்டவுடன்,நான் தான் இராசா,உங்க அடிமை நரி வந்திருக்கிறேன் என்றது.என் வந்திருக்கிறாய் என சிங்கம் மிரட்டியவுடன்,சிங்கத்திற்கு தான் செய்த அட்டுழியங்கள் தெரிந்து விட்டது என்று உணர்ந்து நடுங்கியவாறே பதிலளித்தது.

என்னை மன்னித்துவிடுங்கள் சிங்க இராசா.உங்களுக்கு தெரியாமல் சில தவறுகளைச் செய்துவிட்டேன்.உங்களுக்கு உணவு தருவதாகச் சொல்லி பல மிருகங்களைக் கொன்று சாப்பிட்டேன்.உழைக்காமல் பொய் சொல்லி வாழ்ந்தேன்.தற்போது பக்கத்துக் காட்டிலிருந்து,சிங்கமொன்று வந்து அடிக்கடி பயமுறுத்துகிறது.அதன் சத்தம் எனை நடுங்கச் செய்கிறது.தயவு செய்து நீங்கள் வந்து அதைத் துரத்த வேண்டும் என்று கெஞ்சியது.

கோபமாக முறைத்த சிங்கம்,உன் தீய எண்ணத்தாலும், நயவஞ்சகத்தாலும்,எப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தைச் செய்யத் துணிந்தாய் நீ. எவ்வளவு தைரியம் உனக்கு?என்று கேட்டது.நடுங்கிய நரியோ,மன்னித்து விடுங்கள்,என் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கெஞ்சியது.கூடி இருந்த மற்ற விலங்குகள், அதற்கு தண்டனை தந்தே ஆக வேண்டும் என்று கூறின.

ஆனால் சிங்க இராசாவோ பெருந்தன்மையாக,மன்னித்து ,ஓடிப்போ
எங்காவது என்றது.தப்பித்தோம்,பிழைத்தோம் என்று அலறியடித்துக்
கொண்டு ஓடியது.

என்ன மாணவர்களே,சிங்கம் செய்தது சரியா,தவறா என்று
மாணவர்களிடம் கேட்டார்.

மாணவர் : கதை மிகவும் நன்றாக இருந்தது ஐயா என்றனர் அனைவரும்.

ஆனா சிங்கம் மன்னித்தது தவறு தானே!தவறு செய்தவர்களைத்
தண்டிக்கத் தானே வேண்டும் என்றாள் ஒரு மாணவி,

அதை மறுத்து,இன்னொரு மாணவன்,

“இல்லை,இல்லை சிங்கம் செய்தது சரியே.தவறு செய்தவர்களைத்
தண்டிப்பதை விட, மன்னித்து,அவர்களுடைய தவறை உணர்த்தச்
செய்வது தான் சிறந்த பண்பு

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண

நன்னயஞ் செய்து விடல் (குறள் 314)

துன்பம் செய்தவரைத் தண்டித்தல் அவரே நாணும் படியாக அவருக்கு
நல்லுதவி செய்து அவருடைய தீமையையும் மறந்து விடுதலாகும்.”

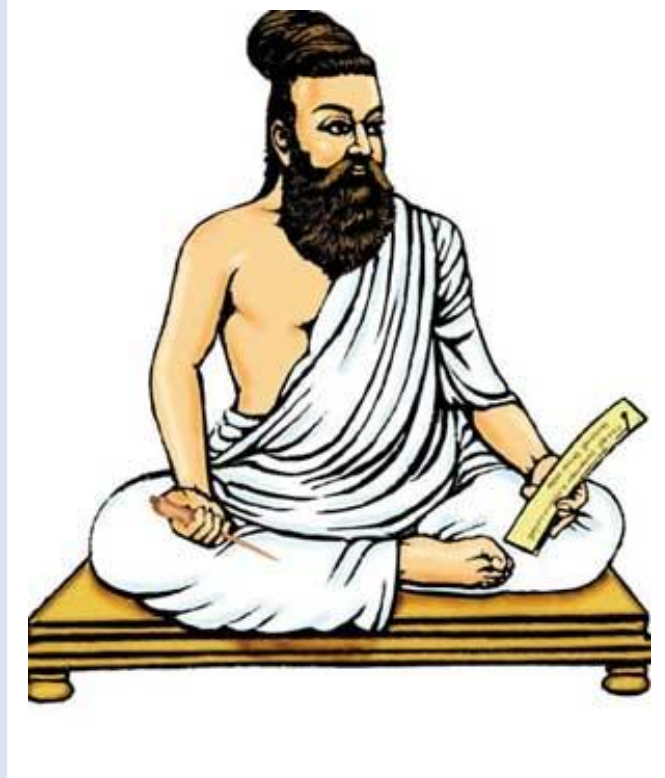
என்றான்.

ஆசிரியர் : பரவாயில்லயே அழகாய் கூறினாய்,உண்மை தான்,என
ஆசிரியர் தெளிவாக விளக்கினார்.ஒரு நல்ல தலைமைப் பண்பு
என்பது,தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களைக் காப்பது,
வழிநடத்துவதுமேயாகும்

அவ்வகையில் உழைத்துச் சாப்பிட வேண்டுமென்றும்,பிறரை ஏமாற்றக்
கூடாது,சோம்பல் கொள்ளாமல்,பிறரை ஏமாற்றாமல் வாழ்வது நமக்கும்
பொருந்தும் தானே, மாணவர்களே என்று கேட்டார்

மாணவர்: ஆமாம் ஐயா, சிங்கம் போல நாங்களும் வீரத்தோடும்,நல்ல
தலைமைப் பண்புகளோடும் நேர்மையோடும் நடந்துக் கொள்வோம் ஐயா
என்று கூறினர்.

வகுப்பறையின் நேரம் பயனுள்ள கதையோடு இனிதே நிறைவடைந்தது.

தெனாலி ராமன் கதைகள் –

புலவரை வென்ற தெனாலிராமன்

செல்வன் செ.குருபரன்

பன்னிரண்டாம் வகுப்பு - 'பி' பிரிவு

பாலவித்தியாமந்திர் பள்ளி

பள்ளிமாணவர்கள் குறள்விளக்கக் கதைகள்,கட்டுரைகள்,கவிதைகள் அனுப்பலாம்.
anjali@kuralvirtual.com என்னும் மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்புங்கள். உங்கள்
நிழற்படம்.படிக்கும்வகுப்பு,பள்ளி விவரங்களையும் தவறாது குறிப்பிடுங்கள்.

ஒரு சமயம் விசயநகரத்திற்கு வித்தியாசாகர் என்ற ஒருவர் வந்திருந்தார். அவர் சகல சாத்திரங்களையும் அறிந்த புலவர். தம்மைப் போல யாரும் புலமை பெற்றவராக இருக்கமுடியாது என ஆணவம் கொண்டவர். அதனால் ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று அங்குள்ள புலவர்களையெல்லாம் வாதத்திற்கு அழைத்து வெற்றி பெற்று, பெருமையாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தார். அவ்வாறே ஒருநாள் விசயநகரத்திற்கும் வந்தார்.

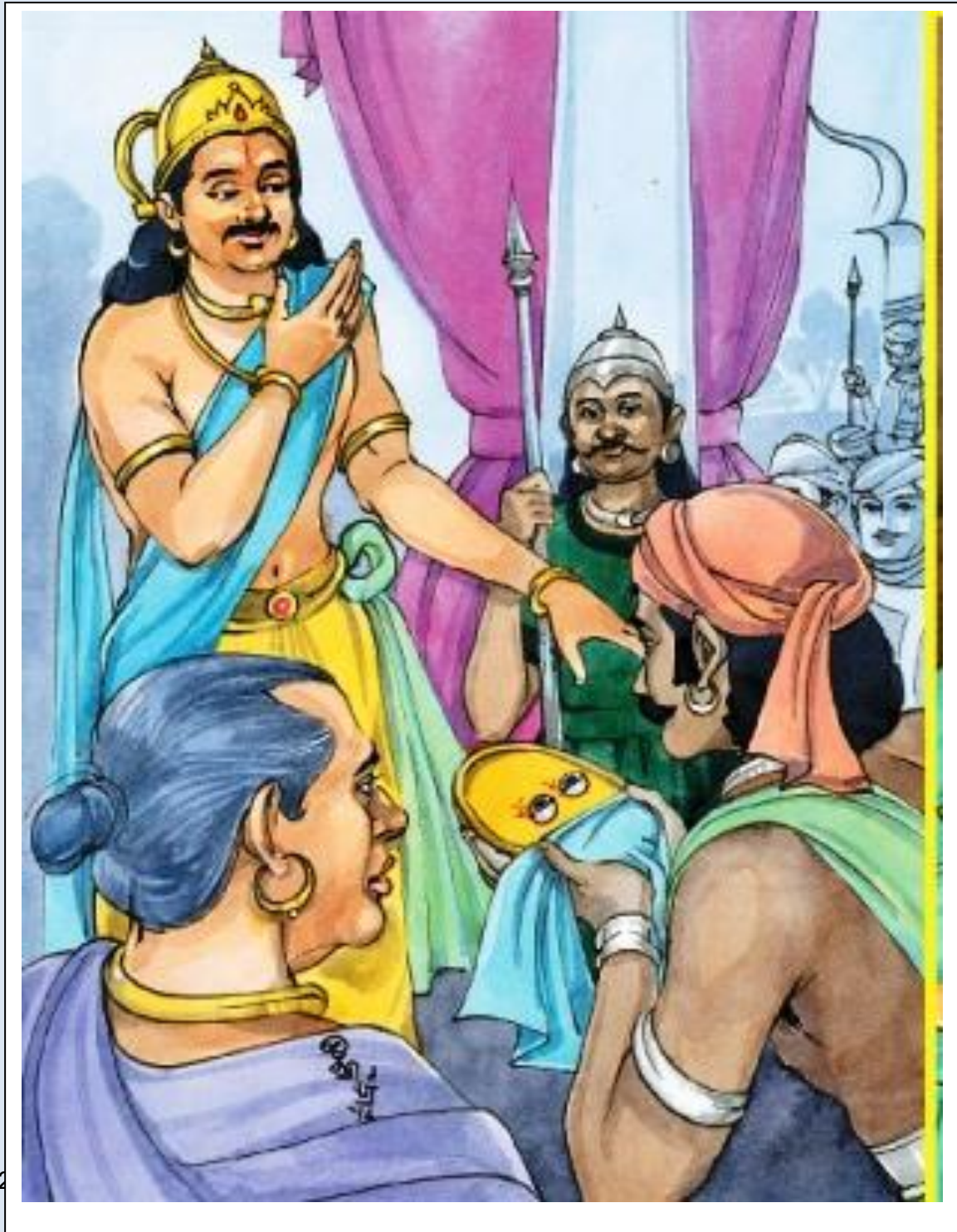
அவர் கிருட்டிணதேவராயரின் அவைக்கு வந்து தன் திறமையை வெளிப்படுத்தினார். அந்த அவையில் பெத்தண்ணா, சூரண்ணா, திம்மண்ணா போன்ற புலவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறையில் வல்லவர்கள். அவர்கள் கூட வித்தியாசாகரை கண்டு அஞ்சிப் பின்வாங்கினர். தம்மிடம் வாதிட யாரும் முன்வராதது கண்ட வித்தியாசாகர் ஆணவமுற்றார். தம் அவையில் சிறந்தவர்கள் இல்லையோ என இராயருக்கோ வருத்தம்.

அந்தச் சமயத்தில் தெனாலிராமன் அவை முன் வந்து “பண்டிதரே! உம்மிடம் வாதம் புரிய நான் தயார். இன்று போய் நாளை வாருங்கள்” என்றான்.

இதை கேட்டதும் மன்னருக்கும், மற்ற புலவர்களுக்கும் உற்சாகமாக இருந்தது. அவர்கள் இராமனை வெகுவாகப் பாராட்டினர். இருந்தாலும்

மறுநாள் வித்தியாசாகரை இராமனால் வெல்ல முடியுமா? என்ற சந்தேகம் அனைவருக்கும் இருந்தது.

மறுநாள் இராமனை அரசவைப் பண்டிதரைப் போன்ற விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து அவைக்கு அழைத்து வந்தனர். இராமன் தன் கையில் பட்டுத்துணியால் சுற்றப்பட்ட ஒரு கட்டை வைத்திருந்தான்.

வாதம் ஆரம்பமாகியது. வித்தியாசாகர் இராமனின் கையில் இருந்த கட்டைப்பார்த்தார். அது என்னவாக இருக்கமுடியும்? என்று அவரால் ஊகிக்கமுடியவில்லை. எனவே “ஐயா! கையில் வைத்திருக்கிறீர்களே! அது என்ன?” என்று கேட்டார்.

இராமன் அவரை அலட்சியமாகப் பார்த்து, கம்பீரமாக “இது திலகாஷ்ட மகிஷ பந்தனம் என்னும் நூல். இதைக்கொண்டுதான் உம்மிடம் வாதிடப்போகிறேன்!” என்றான்.

வித்தியாசாகருக்குக் குழப்பம் மேலிட்டது. அவர் இது வரை எத்தனையோ நூல்களைப் படித்திருக்கிறார். கேட்டிருக்கிறார். ஆனால் இராமன் கூறியது போல் ஒரு நூலைப்பற்றி இதுவரை கேள்விப்பட்டதில்லை. அந்த நூலில் என்ன கூறியிருக்குமோ? அதற்குத் தம்மால் பதில் சொல்ல முடியுமோ? முடியாதோ? என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. அதனால் நயமாக “வாதத்தை நாளை வைத்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு சென்றார்.

அன்றிரவு வித்தியாசாகர் பலவாறு சிந்தித்துப் பார்த்தார். இராமன் கூறிய நூல் புரிந்துக்கொள்ள முடியாத நூலாக இருந்தது. இதுவரை தோல்வியே கண்டிராத அவர் இராமனிடம் தோல்வி அடைய விரும்பவில்லை. ஆகவே அந்த இரவே சொல்லிக்கொள்ளாமல் ஊரை விட்டே ஓடிவிட்டார்.

மறுநாள் அனைவரும் வந்து கூடினர். ஆனால் வித்தியாசாகர் வரவில்லை. விசாரித்த பொழுது அவர் இரவே ஊரை விட்டு ஓடி விட்டார் என்ற செய்திதான் கிடைத்தது. வெகு சுலபமாக அவரை வென்ற இராமனை அனைவரும் பாராட்டினர்.

மன்னர் இராமனிடம் “இராமா! நீ வைத்திருக்கும் திலகாஷ்ட மகிஷ பந்த என்ற நூலைப் பற்றி நானும் இதுவரை கேள்விப்பட்டதேயில்லை. அதை எங்களுக்கு காட்டு!” என்றார்.

இராமன் மூடியிருந்த பட்டுத்துணியை விலக்கினான். ஏடுகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக எள், விறகு, எருமையை கட்டும் கயிறு இருந்தது. அதை கண்டதும் எல்லாரும் வியப்புற்றனர்.

இராமன், “அரசே! திலகம் என்றால் எள், காஷ்டம் என்றால் விறகு, மகிஷ பந்தனம் என்றால் எருமை கட்டும் கயிறு. இதன உட்பொருளை வைத்து தான் திலகாஷ்ட மகிஷபந்தனம் என்று சொன்னேன். இதைப்புரிந்து கொள்ளாத புலவர் பயந்து ஓடிவிட்டார்” என்று கூறிச்சிரித்தான். அனைவரும் சிரித்தனர். மன்னர் இராமனை பாராட்டி பரிசளித்தார்.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய

நூலின்றிக் கோட்டி கொளல் - குறள் 401- அதிகாரம் 41- கல்லாமை

அறிவு நிரம்புவதற்குக் காரணமான நூல்களைக் கற்காமல் கற்றவரிடம் சென்று பேசுதல், சூதாடும் அரங்கு இழைக்காமல் வட்டுக்காயை உருட்டி ஆடுவதைப் போன்றது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்

தொகையறிந்த தூய்மை யவர் - குறள் 711-அதிகாரம் 72- அவை அறிதல்
சொற்களின் தொகுதி அறிந்த தூய்மை உடையவர், அவைக்களத்தின்
தன்மை அறிந்து ஏற்ற சொற்களை ஆராய்ந்து சொல்ல வேண்டும்.

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்

வான்சுதை வண்ணங் கொளல்-- குறள் 714

அறிவிற் சிறந்தவரின் முன் தானும் அறிவிற் சிறந்தவராக நடந்து கொள்ள
வேண்டும், அறிவில்லாதவர் முன் தாமும் வெண் சுண்ணம் போல்
அறிவில்லாதவராய் இருக்க வேண்டும்.

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்

சொற்றெரிதல் முன்னர் இழுக்கு - குறள் 717

குற்றமறச் சொற்களை ஆராய்வதில் வல்ல அறிஞர்களிடத்தில் பல
நூல்களைக் கற்றறிந்தவரின் கல்வியானது நன்றாக விளங்கித் தோன்றும்.